

Wass Albert:

A MAGYAR NEMZET HÉT PARANCSOLATA

Az Úristen kegyelméből azonban nincsen veszedelem a megmaradás lehetősége nélkül. Ha fölismerjük a veszedelmet, és él bennünk az akarat, hogy segítsünk magunkon, az Úr is velünk lesz! S ha már egyebet vénségemnél fogva nem is tehetek: szavakba foglalhatom a törvényt, mely részben minden nemzetre egyformán vonatkozik, de különösképpen a magyarra.

És elnevezhetem ezt a törvényt A MAGYAR NEMZET HÉT PARANCSOLATÁNAK:

1. Tiszteld és szeresd a te Uradat, Istenedet, teljes szivedből, minden erődből, és rajta kívül más istened ne legyen. Bálványt ne imádj! A pénz mindössze eszköz, nem istenség. Érdekimádat, ön-imádat hamis utakra vezet embert és nemzetet egyaránt.

2. Magyar mivoltodat, az Úr legszebb ajándékát, meg ne tagadd soha! Őrizd, ápoldd, add át fiaidnak, mert csak addig marad rajtatok az Úr szeme, míg e nemzethez hívek maradtok. Ki nemzetét elhagyja: az Urat tagadja meg, s elvész nyom nélkül a népek tengerében.

3. De ne gyűlöld azt, aki más nemzethez tartozik. A gyűlölet méreg, mely megmérgezi az elmét, és gyűlöletet terem. Rokonod minden isten-fia ember, bármely nyelvet beszéljen is.

4. Szeress minden magyart, mert testvéred Ő: nemzeted fia. Segítsd és támogasd, mert közös hazát adott nektek az Úr.

Ki testvére ellen fordul, vagy megcsalja azt: önmagát rövidíti meg ezzel, saját nemzetét gyöngíti, s az Úr parancsa ellen vétkezik. Ki széthúzás magját veti el: romlást arat.

5. Ki bántja a magyart: téged is üt. Nemzeted jussát, igazát védeni kötelességed. Csak úgy lesztek erősek, ha megvédték egymást. Bárki magyar vesztesége a te veszteséged is.

6. Légy becsületos, tisztességes és igaz! Ezek azok az emberi értékek, melyeken nemzeteknek, országoknak épülniök kell. Hamis szó, hamis cselekedet ingoványba vezet. Aki csalásra épít: nyakát töri. A felelőtlen ember homokra épít, amit elfúj a szél, és elmos az eső. A becsületesség olyan, mint a sziklakő: kemény és maradandó. Bár úgy tűnik ma, mintha csak a hamisak, gazok és gonoszok számára gyümölcsözne az élet; ne irigyeld őket! Összeomlik alattuk a csalásra épült világ. A jövődő az igazaké. Haladj csak bátran a becsület és tisztesség útján, a jövődő az igazakkal van.

7. Legyetek bátrak és hűségesek egymáshoz és a magyar nemzethez, mert az Úr szereti a bátrakat és a hűségeseket, s megsegíti azokat, akik az igazság útjain járnak.

Őrizzétek szívetekben ezeket a parancsolatokat, s meglátjátok: az Úr veletek lesz!

(1993. május)

Lövétei pityókabálos díszlet

Továbbgördült az ekhós szekér

Népes részvétel mellett zajlott a XII. Ekhós szekér, az amatőr színjátszók találkozója, amely mostmár nemcsak a két Homoród-völgye rendezvénye, hanem egy egész kis régió fesztiváljává nőtte ki magát. Mivel a teljesség igényét nem tudom kielégíteni, ezért nem bocsátkozom a fellépők névsorolásába, de az már magáért beszél, hogy 14 falu, község, város, határon innen és túl szerette volna megmutatni magát. És meg is tette. Megannyi műfaj, stílus, előadásmód keveredett az egésznapos program során. Túlzás nélkül mondhatjuk, hogy talán egyleültében az ember meg se tudna ennyiféle műsort emészteni: láttunk népit, egyszerűt, extravagáns operettet, pajzánabb bohózatot, jól és kevésbé kidolgozottat - de a lényeg egy: együtt volt több mint 250 játszani akaró, lelkes magyar. Nem mellvegetve, de mindenki tette a dolgát: eljátszott egy darabot az anyanyelvén, megmutatta, hogy van, él, és élni is akar az a közösség, amely ide delegálta. Fellépéseinket színesítette és az előadások közti szüneteket rövidebbé tette Sarkady Zoltán színművész úr, aki állandó jókedvet varázsolt vicceivel és poénos megjegyzéseivel. Köszönjük!

folytatás a 3. oldalon

A pityókabál

A pityókát tavasszal ültetjük,
Sokféleképpen megesszük.
Ősszel mikor kiszedjük,
Pityókabált rendezünk.

A pityóka nagyon népszerű,
Ha a nap süti keserű.
Ha megcsípí az őszi hideg,
Nem érheti túl nagy meleg.

Pityókát sütnek a gyerekek,
A pityókabálba készülődnek.
Mári néni gyorsan kapál,
Kezdődik a pityókabál.

A kultúrotthon tárva nyitva,
A pityóka már a lábasban.
Béla bácsi mint a hangya,
Futkározik ide-oda.

A polgármester ideges,
A hangja az égen repdes.
Készülnek a figurák,
Hogy a felnőttek is meglássák.

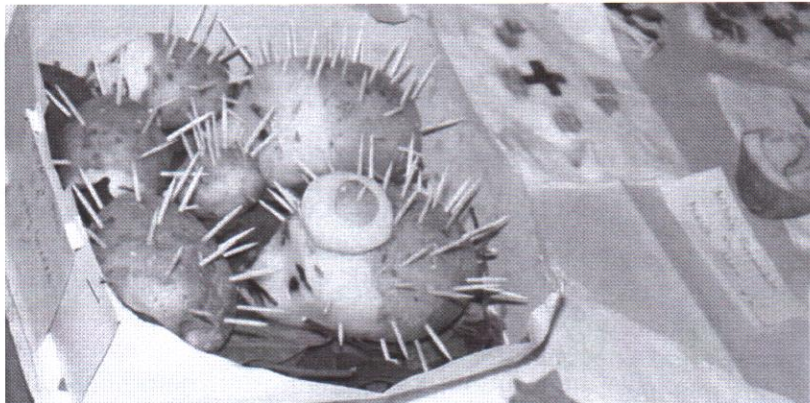
A szakácsok idegesek,
Hogy mit szólnak a gyerekek.
A gyerekek is idegesek,
Hogy mit szólnak a felnőttek.

Megveszik a díjakat,
Kiválasztják a bírókat.
A zenekar is megérkezik,
A táncmulatság elkezdődik.

A gyerekek már készek,
Izgulnak a művészek.
A végére a díjazottak,
Örülnek a jutalmaknak.

A gyerekek vigadoznak,
A jókedvüknek vége szakadt.
A felnőttek megérkeztek,
A kicsik pedig hazamentek.

Készítették:
Égei Enikő és
Bálint Anita
VII. B. osztályos tanulók

Mezőgazdasági összeírás

A 153/2008-as törvény előírásai alapján 2010. december 2 és 2011. január 31-e közt országsszerte mezőgazdasági összeírásra kerül sor, amely a mezőgazdasági területek használatára (szántó, kaszáló, gyümölcsös stb.), birtoklási módjára (saját tulajdon, bérbe vett, ingyenesen használt stb.), állatlétszáma, legeltetésre, trágyázásra, mezőgazdasági gépekre és berendezésekre valamint a mezőgazdaságban dolgozóakra terjed ki. Ez alkalommal erre az összeírásra kinevezett és felkészített személyek minden gazdaságot felkeresnek és egy formanyomtatványt töltenek ki a gazdaságot vezető (legtöbb esetben a családfő) által szolgáltatott adatok alapján. Az állatlétszámra vonatkozó adatok közlésekor a 2010. december 1-én meglévő állatokról, míg a területhasználat, gépek és berendezések, legeltetés, a mezőgazdaságban dolgozó személyek stb. adatainak a közlésekor a 2009. szeptember. 30. -2010. október. 1. (egy mezőgazdasági év) közti időszakról kell adatokat közölni. Ezek az adatok nem az adózás megállapításához szükségesek, bizalmasak és csak statisztikai célra lesznek felhasználva.

Bővebb információt a <http://www.mad.ro> weboldalon illetve a Polgármesteri Hivatalnál kaphatnak.

Közbirtokossági hírek

November végén járunk, lezárult a nyár óta tartó fa kiosztás ideje. Az elmúlt évekhez viszonyítva az idén a tagság részéről nagyobb volt az érdeklődés a faosztalék kivételére: a fenyőfát 256, a tűzifát viszont 468 közbirtokossági tag hozta haza az erdőből. December közepétől a megszokott módon megkezdődik a pénzosztalék kiosztása 2010-re, a részesedés kivételére 2011. december végéig van lehetőség.

Jogonkénti átszámított faosztalék járandóság 58 lej + 74 lej jövedelmi pénzekből, a pótosztaléknak nevezett részesedés, így összesen 131 lej. Akik kivették a tűzi- és a fenyőfa-részesedést, azok jogonként 74 lej pótosztalékban részesülnek.

A 2010-es évre a pótosztalék mintegy duplája a 2009-es pótléknak, mivel a tavaszi gyűlésen úgy határozott a tagság, hogy az állatok őrzésére betervezett

150 000 lejt, és még néhány kiadási tételt átcsoportosítják a pótosztalék növelésére. A rendes faosztalék-részesedés viszont a 2009 évihez viszonyítva jogonként 5 lejjel kevesebb, a gazdasági válság miatt visszaesett fakereslet és árcsökkenés miatt.

Amennyiben valamilyen okból kifolyólag nem sikerült elhozni a kiváltott igazolásokra a famennyiség, vagy kérdése van az osztalékkal kapcsolatosan, keressen meg november folyamán munkanapokon az irodában a délelőtti órákban.

A közbirtokosság december 6-án és december 12-én tarja a rendes év végi közgyűlést a 2010-es tevékenységi beszámolóval, a 2011-es költségvetési tervezet ismertetésével és különféle napirendi pontokkal, melyre a vezetőtanács tisztelettel várja a tagságot.

1 éves az Asszonykórus

Többször fellépett már az Asszonykórus itthon is, de hogy miért és hogyan alakult meg, arról még nemigen esett szó. Amikor az öregek kórusa megalakult, akkor és azóta is mindig gondoltunk arra, hogy jó lenne egy asszony (női) kórus is. A múlt év november 13-án Lövétén tartották az évi hagyományos tájháztalálkozót (konferenciát), az Udvarhelyi Forrásközpont rendezésében. A gyerekek kézimunkái mellett, hogy megmutassuk mennyire élő a tájházunk, akkor alakult meg az Asszonykórus, Lázár Béla zenetanár vezetésével. Az Asszonykórus létrejöttének kettős célja volt: szeretni a hagyományos népdalok éneklését, felvenni és bemutatni minden fellépéskor a lövétei női székelyruhát. Jobban sikerült, mint azt remélni lehetett. Viseletünk 100-120 évet is magában foglal, a régítől a mai viseletig, minden asszonyviseletet bemutatunk. A gyöngyös fekete szoknyától, a gyöngyös ujjastól, a mai fiatalasszony viseletéig, a koszorús (ötnyüstös) rokolya, piros lájbi és hímzett táslis kötényig, minden darab fellelhető amit nagyanyáink korától napjainkig viseltek, még a fejkendő is felkerült néhánynak a fejére. A találkozó után még felléptünk a nősemberbálban. Március 6-án Szentegyházán a Homoródmenti Népdalvetélkedőn, ahonnan a legszebb viselet díjat hoztuk haza, egy faragott kopjafát. A Falunapokon értékelték a fellépésünket a színpadon is, de a főzőversenyben sem maradtak le az asszonyok, hiszen a lehangulatósabb címmel díjazták a mi tokányunkat. Októberben újra Szentegyházán szerepeltünk a Hit-vallás 4. születésnapján, ahol virággal és oklevéllel jutalmaztak. Szép és jó volt az egy év, érdemesnek tartottuk megünnepelni (tortával) az elmúltat és erőt meríteni a továbbiakra. Egy jól összekovácsolt csapat kezdett kialakulni, akikre lehet számítani.

Az egyéves születésnap megünnepelése Szentegyházán kezdődött, ahol az Ebadták színjátszócsoporthoz az "Isten pénze" című darabot mutatta be.

Hazaérve a Tájházban visszaemlékeztünk az elmúlt év eseményeire, és elfogyasztottuk a születésnapitortát. Ezek után a Tájházra kíváncsi magyarországi Ebadták csapatát fogadtuk és köszöntöttük őket kurtiskaláccsal és népdalokkal.

turtiskaláccsal és népdalokkal.

Megragadnám az alkalmat, és kérném, aki szeretne jönni közénk, jöhet bátran, a Tájház kapuja nyitva áll minden énekelni vágyó nő számára. Ezúton szeretném megköszönni

Lázár Béla kultúrigazgató-nak a türelmét velünk szemben. Az asszonyoknak pedig megköszönöm, hogy odafigyelnek a ruházatukra, megkérdezik idősektől is, mi mivel talál, hogyan viselték ezelőtt, és próbálunk igazi lövétei asszonyokká válni. Vannak még elképzelések a hogyan továbbról is, de most egy népdal részlettel zárnom:

"Fekete pántlikát fújdogál a szél,
Köszönöm babám, hogy eddig szeretted,
Köszöntöm a pálinkát a rózsámra,
Hull a könnyem az én kék karincámra."

Fazakas Ágnes

Továbbgördült az ekhós szekér

folytatás az első oldalról

A rendezvény bizonyára nem marad "ekhó" nélkül. Hogyan lehetne nem beszélni arról, ami jókedvű éneklésbe, mulatásba torkollott (és ez nemcsak az állandó büféasztalnak volt köszönhető!) és a műsor befejezte után még három órával is olyan szívbőljövő danolászás uralkodott a lövétei népházban, hogy már-már azt hittük valaki fia, lánya, esküvőjét üli. Ha esküvő nem is, fogadalom az volt: megígértük, hogy eleget teszünk a rugomfalviak meghívásának és jövőre odáig toljuk az ekhós szekeret.

Ám a visszhang nem ismer határokat. Magyarországi csapatokat is láthattunk vendégül és fellépőként is. Az ők meghívásukra jövőre szerény kis csapatunk is részt vesz majd a jövő őszi anyaországi amatőr színjátszók nemzetközi találkozásán.

Addig? Köszönjük mindenkinek, aki segített, vagy akiknek mi segíthettük a program érdekében, és ha majd egyszer ismét erre halljuk e szekeret kinyitjuk a nagykaput is, hogy bejöhessen.

Mag Ottilia

Életünk kerekének forgása

Ahogy forog életünk kereke, egymás után peregnek az órák, napok, hónapok, évek, amelyek munkával, küzdelemmel, de ugyanakkor ünnepekkel is vannak telítődve. Azt is észre kell vennünk, hogy az év minden hónapjának megvan a különleges jelentősége, különös üzenete, amelyek mellett nem haladhatunk el közömbösen. Így róttuk le kegyeletünket november 1-én halottaink, elhunyt hozzátartozóink síremléke előtt, amely napon, elmondhatjuk, megmozdult minden élő ember és kegyelettel indult a temetők felé. Az is elhangzott azon a napon sok szájból, hogy a jó Isten különös kegyelme által milyen gyönyörű időt adott az idén halottak napján, és így több időt tölthettünk a temetőinkben. És lám, az elkövetkezendő napokban, hetekben tovább tartott a gyönyörű idő, november közepén úgy néztek ki temetőink mint májusban, minden kicsi virágbimbó kinyílott, hogy szépségével dicsőítse a Teremtő Istent. Ez a különleges időjárás nemcsak a természetnek, hanem nekünk, embereknek is ajándékot adott, hiszen a kinti munkákon dolgozó kenyérkeresőink is nyári melegben folytathatták a munkát, és így csökkent a téli hideg hónapok miatti munkaleállás ideje, de elvégezhetjük az őszi munkákat, szántást, fahozást is. Az is csodának számít, hogy november közepén, amikor a pásztorok elszámolnak a gazdákkal az őrzött állatokkal, sokan rövidujjú ruhában válogatták ki juhaikat, és poros úton hajthatták az istállók felé.

De november közepe arra is figyelmeztet, hogy észrevegyük azokat az embertársainkat, akik sokszor nem az önhibájukból rászorulnak a segítségre, elvárnak egy jó szót, egy emberi kézfogást, hogy keserű életükben egy csöppnyi fény sugar is legyen. Hány és hány székely édesanyja, amikor elzarándokolt a Székelyek Édesanyjához, a Csíksomlyói Máriához és az ő lába elé tette küzdelmes életét, a főoltártól megfordulva könnyes szemmel, kéré, könyörgő tekintettel térdre borult Árpád-házi Szent Erzsébet képe előtt, amelyen a három gyermeke görcsösen kapaszkodik édesanyjuk védő kezébe, védő oltalmába, és aki ott hagyva a pompát, a jólétet, a szegények, elesett emberek felé fordult, hogy pártfogójuk legyen, vállalva a küzdelmet, a megaláztatást. Tudták, érezték a székely édesanyák, hogy ennek a két asszonynak a példájából erőt merítve ők is pártfogójuk, védő oltalmazójuk kell legyenek székely családjaiknak.

Ahogy lassan közeledünk november vége felé, kérésünkkel a Nagy Király felé fordulunk, és felhangzik a nép ajkáról az oly csodálatos szépségű egyházi énekünk:

"Krisztus Király a porba hullva,
Imádva áld a por fia,
Óh, sírva, árván, semmisülten,
Karját feléd kell tárnia."

A hívő, vallásos ember tudja, hogy ez az ünnep után kezdetét veszi a karácsonyi ünnepre való felkészülés, az adventi időszak, amely alatt a hajnali roráté szentmiséken arról a nagy csodáról elmélkedhetünk, amikor Mária, az egyszerű názareti leány kimondja a nagy szót "legyen meg a te akaratod", és ezzel vállalta, hogy az Üdvözítő édesanyja legyen. Az adventi időszak jó alkalom arra, hogy felmérjük magunkban, mennyit örököltem székely édesapám, édesanyám, nagyszüleim vallásosságából, meg tudom-e hozni az áldozatot, ha időm engedi, hogy reggelről-reggelre feladjam a meleg ágy kényelmét, és induljak a rorátéra, vagy inkább elodázzam, hogy majd holnap... Nem szabad engedni a lustaságnak, hiszen mi is áldozatot kell hozunk, példát kell mutassunk gyermekeink, unokáink számára, meg kell értsük végre, hogy ha Isten dicsőítésével kezdem a napot, akkor Isten áldása is rajtunk lesz, amelyet minden nap érezni fogunk.

Bármilyen nagy óriási változásokon megy át a világ, soha nem szabad elfelejteni, hogy a megtartó erő az az erős hit, az az út kell legyen, amelyet őseink felöltözve székely harisnyában, újasokban, rokolyákban, nehéz bokancsokban kitapostak a havas hideg reggeleken a rorátéra menet, amikor előttük biztos fény sugar mutatta az utat, az adventi gyertyák fénye, amely a betlehemi istálló szegényes jászolához vezetett. Az adventi koszorú gyertyáinak halvány fényében meg kell jelenjenek lelki szemünk előtt eltávozott szeretteink is, akikkel nemrég még együtt mentünk a hajnali misére, vagy akiket az egészségi állapotuk nem engedett a rorátéra, de átímádkozták a szentmisét az ágyban, és örömmel vártak haza minket.

Hozzuk meg mi is az áldozatot, hogy családjunkban az igazi béke, szeretet, egyetértés uralkodjon, és ha ez megvan, az anyagi nehézségeket is jobban, türelmesebben el tudjuk viselni, és ajkunkról nem az örökös panasz, elégedetlenség fog elhangzani.

Lázár Béla

Nagyszülők nevelő munkája

A mai családok jelentős részében fontos szerep jut a nagyszülőknek azáltal, hogy a dolgozó szülőktől átvállalják a gyerekek nevelésének, gondozásának nagy részét, s ezzel szinte pótolhatatlan munkát végeznek a családban. Munkájuk - bármennyire is fűti őket a gyermekeik, unokáik iránti szeretet - nem könnyű. Hiszen egészen más világ gyermekeit kell nevelniük, mint amilyenben saját gyerekeiket nevelték. Megváltoztak a társadalmi realitások és ezzel a nevelés céljai, módszerei is változtak. Ma már egyre több nagyszülő követi a társadalom haladását, benne él napjaink életében, fiatalosak, többféle médiahatás részesei, tájékozottak a mai nevelés követelményei felől. És ezek szerint nevelik unokáikat.

Ahhoz azonban, hogy nevelő munkájukat valóban jól végezzék, több "veszélypontot" kell koruk bölcsességével elkerülniük. Ellen kell állniuk a csábításnak, hogy a szülőkkel versengjenek a gyermekek szeretetért. A gyermek, aki egész idejét nagyszüleivel tölti, minden gondoskodást, kedvességet tőlük kap, könnyen eltávolodik szüleitől, ezt a nagyszülőknek nem segíteniük, hanem akadályozniuk kell. Egy másik veszély, hogy a nagyszülők nevelési felfogása nem egyezik a szülőkével. A szülők sokszor jobban ismerik a mai nevelés elveit, bár az is előfordul, hogy türelmetlenségükben, fáradságukban ők hibáznak, következtelenek.

folytatás a 8. oldalon

" Mária Rádió, egy fénysugár a lelkednek "

Sok hívő ember szívének oly kedves vendégek érkezését vártuk november 17-én délután 5 órakor Lövétén, hiszen falunkba látogatott a Mária Rádió szerkesztősége, és az Udvarhelyi Híradó Hit-vallás szerkesztője. Ők tervükbe vették, hogy minden hónapban meglátogatnak egy helységeket és elbeszélgetnek az emberekkel, hogy így egymást jobban megismerjük. Az első látogatás Lövétére esett, hiszen hallották és tudják, hogy itt is sokan hallgatják ezt a csodálatos rádióközvetítést. László István pap bácsi ismerve hívő népét jól választott, amikor arra gondolt, hogy a hittanterem biztosan kicsi lesz a találkozóra és így a lövétei Népházban gyűltünk össze. Amikor megérkeztek a vendégek László Attila szombatfalvi plébános úr, a Székelyudvarhelyi stúdió műsorigazgatója elcsodálkozott az összegyűlt több mint 200 hallgatón és azt kérdezte, hogy itt még valami más előadás is lesz, hogy ennyi ember összegyűlt? Örült, amikor megtudta, hogy értük gyűlt össze ez a hitvalló közösség. Közös imádsággal, majd a "Te vagy földi éltünk" Mária ének eléneklésével kezdődött a találkozó. Azután László Attila plébános úr elmesélte, hogy már II. János Pál pápa felismerte egy új evangélizáció szükségességét, érezték, hogy azoknak az embereknek, akik ágyhoz kötöttek nem tudnak eljárni a templomba, valahogy közvetíteni kellene egy rózsafüzért, egy szentmisét.

Így született meg a rádiósugárzás ötlete, amely három év alatt egész Rómában elterjedt. 1987-ben létrejött a Mária Rádió, hallgatók milliói kezdtek bekapcsolódni, és 1988-ban már az egész világon elterjedt, és így jelenleg 52 országban 58 Mária Rádió sugározza Isten jó hírét és vigasztalást nyújt annyi meg annyi szenvedő embernek. Romániában három stúdió van, a nagyváradi, a székelyudvarhelyi és a legfiatalabb a csíksomlyói stúdió. Ezután tájékoztatták a közönséget az egész heti programjukról.

Megható volt, amikor a műsorigazgató elmondta, hogy ők már tartottak közönségtalálkozót, de ilyen népes közösségben még nem voltak.

Folytatásként Molnár Melinda, az Udvarhelyi Híradó újság Hit-vallás rovatának szerkesztője elmondta, hogy ahol 4-5 embert ismer oda, abba a helységbe hazamegy. Így jól ismeri Lövétét, és csodálatos, hogy Lövétén általában minden rendezvény szentmisével-hálaadással kezdődik, legyen az kortárstalálkozó, farsangi rendezvény, falunap, pityókabál. Azt is elmondta, hogy Lövétén az újságírókat nem tehernek tekintik, szívesen fogadják, tájékoztatják. Meghatóan olvasott fel saját könyvéből egy részletet, amikor Boldogemlékü Márton Áron püspök úr bérmaúton járt szülőfalujában Ditróban.

Azt, hogy sok szenvedő embernek erőt, vigasztalást ad a Mária Rádió műsora az Isten csodája, mondta a műsorigazgató, de emellett nagy és fontos munka vár a szerkesztőségre, az egész hallgatóságra és ezért szívesen fogadják az anyagi támogatást is. Közösen énekeltük a Boldogságos asszonyunk, Mikor a szívemben szomorúság támad, Régi magyaroknak királyné asszonya kezdetű Mária énekeket, majd befejezésül László István pap bácsi megköszönte, hogy eljöttek hozzánk és Lövete első állomás lehetett a találkozó sorozatban, ez is biztosan Mária közbenjárásának köszönhető, mondta a papbácsi, hiszen nagy áldás a Mária Rádió mindenki számára. Adja a jó Isten soha ne szűnjön meg a közvetítés, bátorítsa a magukra maradt özvegy, idős embereket, törölje le szemükről a fájdalom, a magány könnyeit, adjon erőt nap mint nap a küzdelemre, és kapcsoljon be minél több fiatal is, hiszen az imádság nem csak az idős emberek dolga, szükség van mindenkinek Isten kegyelmére.

Közösen imádkoztuk el az Úr Angyalát, és boldogan térhetett haza mindenki otthonába, hogy elmesélje milyen felemelő volt ez a másfél óra.

Lázár Béla

1956-ra emlékezve

A Hargita Megyei Tanfelügyelőség kezdeményezésére iskolánkban is "élő történelemórák" keretében emlékeztünk meg az 1956-os forradalom magyarországi és romániai eseményeiről. Meghívásunkra nagy örömmel érkeztek a Volt Politikai Foglyok Hargita Megyei Szövetségének tagjai, akik a diákoknak meséltek a kommunista rendszer elnyomásáról, letartóztatásaik körülményeiről, a börtönökben elszenvedett sérelmeikről.

Szilágyi Árpád, a szövetség elnöke, részletesen beszélt a rendszerellenes tevékenységek okairól, meghatározva az akkori szocialista állam sajátosságait. "Nos, ez a kommunista rendszer egy antidemokratikus, elnyomó és zsarnokságon alapuló rendszer volt. Nem volt szabad még gondolni sem, nem hogy tevékenykedni valami olyasmit, amit az akkori politikai vezetés nem engedett meg. Tehát, aki másként gondolkodott vagy másként cselekedett, mint ahogy a Kommunista Párt előírta, letartóztatták. Így kerültünk mi is börtönbe." Elmesélte, hogy az 1957-es letartóztatásakor a Bolyai Egyetem negyedéves földrajz-geológia szakos hallgatójaként, előbb 20 majd 22 évi börtönre ítélték hazaárulás vádjával, amiből hétévnyi börtönbüntetést le is töltött. Elítélésekor a vádpontok között szerepelt a november elsejei gyertyagyújtás a kolozsvári Házsongárd temetőben, Reményik Sándor költőnk sírjánál. Emellett a Securitate kezébe kerülő Magyarországra küldött rendszerellenes panaszlevél, az 1956-os magyar "ellenforradalom" megtagadása...

A büntetését a szamosújvári börtönben kezdte, ahol több mint tízezeren voltak. 1958 nyarán túlélte a börtönlázadást, majd a pitești-i megsemmisítő fogdába került, ahol az éhhalál fenyegette. 1961 augusztusában Marosvásárhelyen megkapja a "fekete kéz" titkos szervezet szervezkedéséért a második ítéletét, amelyet Désen kellett leülnie. Mint a legtöbb politikai fogoly, Szilágyi Árpád is 1964-ben szabadult, amikor Románia anyagi kölcsönért az Amerikai Egyesült Államokhoz fordult, aki feltételként szabta a politikai elítéltek szabadon bocsátását. 1988-ban politikai menedékjogot kapott Amerikába, ahol családjával 18 évet töltött, meglehetősen jó anyagi körülmények között, viszont 2005-ben végleg hazatelepedett. A gyerekek által feltett kérdésre, hogy akkor miért tért haza, a válasz: "... aki kötődik a szülőföldhöz, azt a szülőföld hazahívja".

Orbán Péter, a Szoboszlai Aladár római katolikus plébánosról elnevezett per egyik elítélte volt, akit 19 évesen tartóztattak le, több mint kétszáz más társával, köztük volt édesapja és nővére is. Végül a törvényszék 57 személyt ítélt el, ebből tízet halálbüntetésre, másokat életfogytiglan vagy 25 év szabadságvesztésre. Röviden így jellemezte életének ezt a szakaszát Orbán Péter: "56 kapcsán, húsz évesen 25 év kényszermunkára ítélték, melyből 7 évet letöltöttem:

Csíkyszereda, Temesvár, Arad, Zsiláva, Galac, Marosvásárhely és végül Szamosújvár a végállomás. Itt másfél évet voltam egyedül egy cellában Szamosújvár kínzó, megsemmisítő kamráiban. Édesapámat, Orbán Istvánt halálra ítélték és 1958-ban golyó által kivégezték. A nővérem 5 évig volt bezárva." A kolozsvári táblabíróság idén májusban rehabilitálta az 1958-as Szoboszlai-per 57 elítélteit, viszont az illetékesek még mai napig sem árulják el, hogy hol vannak a kivégzettek holttesteit, így azok tisztességes eltemetése még várat magára.

A harmadik meghívottunk Nagy Benedek, nyugdíjas történelemtanár, akit szintén 19 éves korában tartóztattak le és öt évet ült politikai elítéltként Románia különböző börtöneiben. Előadásában emellett, hogy elmesélte letartóztatásának körülményeit és a börtönben elszenvedett sérelmeit, arra biztatta a fiatalokat, hogy tovább kell folytatni ezt a harcot. Elmondása szerint 1956 szelleme mindig ott kell lobogjon a fiatalok előtt, békésen, de öntudatosan ki kell állni az igazságért és a szabadságért. Nagyon sok feladat hárul még az utókorra, hiszen nincs önálló magyar egyetemünk, Székelyföld autonómiánk, a magyar egyházi és világi vagyon nagy részét még mindig nem szolgáltatta vissza a román állam.

Mindhárman azt hiányolják, hogy ebben az országban semmilyen erkölcsi elismerést a mai napig nem kaptak, míg Magyarország számos alkalommal kitüntette, addig Romániában még mindig tabunak számít ez a téma.

A gyerekek azzal hálálták meg az előadóknak a számukra tanulságos és meglehetősen érdekes előadásokat, hogy rengeteg kérdéssel fordultak hozzájuk, még szünetre sem akartak kimenni, ami természetesen nagy örömet okozott az 1956-os hőseinknek.

Demeter Csanád

Iskolai Hírek:

- Október 30-án iskolánkat képviselték Farkaslakán a IV. A osztályosok. Tanítójuk kíséretében részt vettek az I. Vidéki Gyermekszínházi Fesztiválon

- "A tánc öröme" elnevezésű versenyen mérettetek meg november 18-án a lövétei mazsorett-táncosok, a VIII. osztályos lányok. Nagy meglepetéssel vettük tudomásul, hogy ottlétünk emelte a rendezvény színvonalát, és méltón továbbjutott csoportunk a megyei döntőre. Erről és a December 1-i versenyről részletesen beszámolunk a decemberi lapszámban

(Mag Ottilia)

A pityókabál

Mint minden évben idén is megszervezték a hagyományos pityókabált, ami a szentmise után 4 órakor kezdődött. Az idei csak abban különbözött az eddig megszervezettektől, hogy a bálban kellett elkészíteni a pityókafigurákat. Nagyon kreatív és gondosan elkészített figurák is születtek: volt például edzőterem, szőlőfűrt, süni, kulcstartó, Halloween díszlet, csillag és még sok más érdekes figura.

Mint mindig, most is adtak a gyerekeknek szalmakrumplit, hármásával egy-egy tányérral. Nagyon finom volt! Még nagy sikert aratott a pityókapalacsinta is, amit véleményem szerint minden gyermek szeret.

Versenyeket is szerveztek, például pityókaszedőversenyt, ami abból állt, hogy fél perc alatt a lehető legtöbb pityókát kellett begyűjteni a földről a szatyorba. Ezek a versenyek is izgalmasak voltak. Én személy szerint egyik versenyben sem vettem részt, de nézni is jó volt!

Aztán ott volt még a zene. Élő zenére lehetett kedvünkre táncolni, mulatni. Én nagyon jól éreztem magam, nekem egy jó emlék marad ez a 2010-es pityókabál.

György Krisztina, VII. B

November

Tíz, húsz, harminc, negyven
November van, mint minden évben.
Hull már le a falevél
Jön, jön hát a tél!

András Zsolt, II. A

A 2010-es Gólyabál

Idén, pár év kimaradás után újból megszervezték a gólyabált az első osztályosok számára. A hagyomány szerint a műsor elején a kicsik eljárták a gólyatáncot, és nem is akárhogyan. A gólyatánc után mindenük sorban bemutatkozott. Ezután mindenkinek szabadon kellett táncolnia, amit a három zsűri értékelt és a legjobbak - persze mindenki ügyes volt! - neveit felolvasták és azok különböző versenyeken kellett részt vegyenek. Érdekesnél érdekesebb játékokat láthatunk. Énekeltek, meg többféle ügyességi próbákon kellett átessenek. Akiket a zsűri nem tartott a legjobbnak, az kiesett. A kiesők jutalmul egy-egy csokoládét is kaptak. Végül a hat legjobb kisiskolás - három fiú és három lány - páronként lettek azok, akik közül a végső játékok eredményei szerint választották meg a gólyakkirálynőt (Mag Boglárka) és a királyt (Szain Tibor). Mind a hatan nagyobb értékű jutalommal mehetek haza, mint többiek. A gólyakirály és királynő egy-egy koronát és szalagot is kapott, amiben csodásan tündököltek, akár az igazi kiscsillagok.

Számomra kellemes élmény volt látni a legkisebbeket, hiszen hat évvel ezelőtt mi is ugyanezt éltük át. Úgy éreztem, mintha csak tegnap történt volna. Álmélkodva néztem a sok tehetséges apróságot, ahogy ügyeskedett.

Remélem továbbra is megszervezik a gólyabált!

Lázár Sarolta, VII. A

Régi korok anekdotái

A székely tanúi.

Bément Székelyudvarhelyre az irodába egy székely, aki valami verekedésben keverődött. Nem történt ugyan nagy baj, mindössze úgy vágta fejbe a komáját, hogy meghalt, de a törvényszék "akadémikodott". Tehát ügyvédre volt szükség.

- Úgy volt, - mondta az ügyvédnek a székely - hogy én a komámot csak meglöktem és ő osztán nekiment a falnak.

Az ügyvéd megcsóválta a fejét:

- Ezt bizonyítani kell. Ki látta, hogy így volt?

- Az egész falu látta.

- De tanúk kellene. Két tanú. Két ember, aki látta. Hát ki látta?

- Az egész falu látta.

- Az nem ér semmit. Két ember kell, aki ide jöjjön a törvény elé eskü alatt vallani, hogy a komája a falnak ment.

- Olyan is van.

- Kicsoda?

- Hát ... Jakab Márton, a sógorom. Meg Szöcs István, a másik komám.

A ügyed föllélegzett:

- Na végre! Hát ezek látták?

- Látták. Ott vótak melletttem.

- Hogy a falnak ment?

- Hogy a falnak ment.

- És eljönnek azt eskü alatt bizonyítani?

- El.

- Hát beírhatom a nevüket?

A székely megvakarja a fejét.

- Tessék azzal a béirással holnapig várni. Előbb beszélök velök.

Régi arcok sárgult fényképeken

Lövétei "leventék" a Piachídon - kép a '40-es évekből

Nagyszülők nevelő munkája

folytatás a 4. oldalról

Gyakran a nagyszülőknek szemrehányást tesznek a túlzott kényeztetésért. Ha a gyengédség, kedveskedés túlzását értik rajta, nincs igazuk, hiszen abból sohasem lehet túl sokat adni. Ha viszont a gyermek túlzott kiszolgáltatásáról, indokolatlan kívánságai teljesítéséről van szó, azt a gyermek saját érdekében is mellőzniük kell. Hányszor panaszkodnak a nagyszülők a már nagyobbacska gyermek udvariatlanságáról, figyelmetlenségéről - és elfelejtik, hogy kiszolgáltatásával maguk nevelték őt önzésre. Ahhoz, hogy jó szívet, jó kedvet tudják látni nevelő munkájukat, fontos, hogy ne áldozzák egész életüket gyermekük családjának, ne vállalják magukra az egész háztartás vezetésének gondját, legyen saját egyéni életük.

András Magdolna,
óvónő

Anyakönyvi Hírek - 2010. október

- Születések száma: 1

PÉTER VANDA -ANDREA, született 2010. október 5-én

- Házasságkötések száma: 1

BÁLINT LEHEL és ANDRÁS EMESE

- Őszinte részvétünket fejezzük ki a szeptemberben elhunyt személyek hozzátartozóinak:

SIMON JÓZSEFNÉ, született BÁLINT MARGIT Lövete, 578 szám, született 1922-ben

NYESZTER GYULÁNÉ, született MAJLÁTH ROZÁLIA, Lövete, 256 szám, született 1927-ben

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János,

titkár: András Kinga,

tördelés és szerkesztés: Mag István,

korrektúra: Mag Ottilia

Munkatársak: András Magdolna,

András Zsolt, Györgylőrincz Ernő,

Lázár Béla, Lázár Zoltán, Egyed Emilia, Miklós

Emilia, Molnár Julianna, Pál Erzsébet

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete

Közbirtokossága,

Select Metleplast kft., Communitas Alapítvány

A szerkesztőség elérhetősége:

Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,

e-mail: loveteikialto@freemail.hu

Pityókavers

Finom eledel a főtt pityóka
Mellé káposztalé az itóka
Nálunk a burgonya székely kenyér
Arannyal, ezüsttel jócskán felér
A jól bevált hagyományos minta
Reggelire krumplipalacsinta
Habos burgonyapüré ebédre
Szedj belőle magadnak kedvedre!
Szalmapityóka lesz a vacsora
Bizony megéhezünk mi akkorra!
Burgonyát eszünk este és reggel
Mít nap melege, hűs eső érlel
Tiszteletére bált is rendezünk
Ahol pityókatokány a menünk
A termésért zengő hálát adva
Keserűséget, bút hátrahagyva!

Végszó:

A pityóka olyan étel
Gyomrunk vele hamar bétel'
Sülve, főve krumplit eszünk
Még a végén krumplik leszünk!
Elültetjük, majd kiássuk
Álmunkban is csak azt látjuk
Pityókás zsák, pityókás férj
Éhség ellen pityókát kérj!
György Emőke

ÉRTESÍTÉS

A lakosság tudomására hozzuk, hogy akinek épülete van a lakhelyen kívül, (beleértve a Lövéte területén levő, de különböző házszámokon) tegyen le nyilatkozatot a Polgármesteri hivatalnál, adó újraszámítás végett. A nyilatkozatot kötelező letenni, ellenkező esetben a törvény bünteti.

POLGÁRMESTERI HIVATAL,

Eladó 6 szál tízéves, száraz foszni deszka és 5 fiatal juh. Érdeklődni Lázár Bélánál.

A karikatúra

A karikatúra olyan humoros vagy gúnyos célú képi ábrázolás, amely egy ember jellegzetes vonásait vagy valamilyen jelenetet szándékosan túlzó módon, torzítva mutat be. Célja az ártatlan szórakoztatáson kívül lehet a kinevetetés, fenyegetés, figyelmeztetés és bírálat. Gyakran megbélyegzi az emberi gyarlóságokat vagy valamilyen társadalmi, politikai stb. jelenség sötét oldalát.

(tréfásan eltúlzó torzkép, gúnyrajz', 'ilyen jellegű rövid írás'. - karikíroz: 'gúnyrajzon ábrázol', 'kifiguráz'. - a karikaturista: 'gúnyrajzokat készítő grafikus'.) Nemzetközi szócsalád az olasz caricatura alapján, ez voltaképp 'túlzás': caricare a.m. 'megterhel, túlterhel, eltúloz', forrása a késő latin carricare ('kocsira rak') ige a carrus ('szekér') nyomán.

Az internetről és a szótárból írtam ide, nem én találtam ki és bárki alkalmazhatja, ha a véleményét szeretné kifejezni. Ha így, ha úgy fontos kimondani az igazat, mert különben a hazugság, a hamis szavak egyre jobban a válunkra nő. Lásd a TV reklámokat, hamis ígérettel tömik a fejünket. Már társadalmi minta, pszihés félrevezetés. Senkit nem ítél el a törvényszék azért, mert hazudott vagy füllentett, pedig tömegeket lehet félretájékoztatni, becsapni, mert ugyebár ez természetes emberi viselkedés, és rögtön elhiszük az első ember fecsegő szavait. Pletykálkodunk, a hamis információk raktaristái vagyunk? Fényezzük magunkat, miközben lealacsonyítunk másokat szavainkkal? Esetleg ígéretünk, ahogy a politikusok szokták, mert nincs gatyá és képesség megoldani egy adott problémát? Hát kicsiben és nagyban is így kezd büdösödni a hal a fejétől!

András Zsolt

